

**ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МЕНЕДЖМЕНТУ
ТА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ**

**PROBLEMS AND PROSPECTS OF MANAGEMENT
AND PUBLIC GOVERNANCE DEVELOPMENT**

**ПІДСЕКЦІЯ – ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ
ТА МЕНЕДЖМЕНТУ ОРГАНІЗАЦІЙ**

**SUBSECTION – PUBLIC ADMINISTRATION
AND MANAGEMENT OF ORGANIZATIONS**

Кулик О. С., аспірант
Науковий керівник – **Косач І. А.**, д.е.н., професор
Національний університет «Чернігівська політехніка»

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ

На сьогоднішній день проблема інновацій є дуже актуальною в усіх сферах, тому не минула і публічне управління. Зараз в країні відбуваються великі зміни і ми можемо спостерігати, як нам не вистачає інновацій, тому що ми звикли тримати все в паперовому вигляді. Коли розпочалося вторгнення на нашу землю, багато інституцій почали спалювати всі документи, можна було б багато чого уникнути якби все було більш інноваційно.

Наша країна звісно вже давно працює над цією задачею і вже багато зроблено, як наприклад застосунок «Дія», дуже сучасно і зручно мати все «під рукою». Це те в якому напрямку нам потрібно рухатись далі. Навіть Європейські країни одна за однією вже починають визнавати цей застосунок.

Публічне управління - це саме та ніша, яку потрібно розвивати інноваційно в першу чергу, адже від неї залежить, як буде працювати малий та середній бізнес, звучати громадське суспільство та їх прийняття рішень на цьому фоні і ще багато іншого.

Постійне підвищення інноваційної кваліфікації посадових осіб, тобто ознайомлення їх з новими технологіями, які можливо використовувати в управлінській діяльності значно полегшить роботу.

Проблемою у впровадженні таких інструментів в діяльність є адаптація до нового, тому її швидка реалізація є складною. Очевидно що не кожна людина має здатність до швидкого освоєння нового. Тому якщо ми говоримо про впровадження таких інструментів, необхідно розглядати особливості та показувати неоднозначність таких явищ. Як відомо, основний зміст інновацій складають зміни на щось нове. Але це поняття має різнопланові тлумачення. В академічному словнику української мови [1] є близькі за змістом слова: «нововведення», та «новація», що означають введення нового порядку.

У рамках першого підходу інновація виступає як структура, що складається з фіксованих, досить стабільних, на різних етапах її життєвого циклу, елементів. Другий підхід розглядає інновацію як динамічну категорію, на формування і функціонування якої впливають соціальні, політичні, економічні та інші фактори [2].

Тобто можемо зробити підсумки, що інноваційні технології в публічному управлінні мають розвиватися швидше, адже це невід'ємна складова нашого майбутнього. Тут і

знаходимо відповідь чому зараз надається перевага більш молодому співробітнику, адже потрібно багато вчитись і виходити на новий рівень інноваційної діяльності, що свідчить, про те, що ми на правильному шляху.

Список використаних джерел

1. Академічний глумачний словник. URL: <http://sum.in.ua/> (дата звернення: 11.06.2022).
2. Опорний конспект лекцій з дисципліни "Економіка і організація інноваційної діяльності". URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/24650/1/Опорний%20конспект%20лекцій.pdf> (дата звернення: 11.06.2022).

Пилипенко М. М., аспірант
Науковий керівник: **Косач І. А.**, д.е.н., професор
Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)
e-mail: m_a_k_s_111@ukr.net

ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОЄКТ В ДЕРЖАВНОМУ ТА РЕГІОНАЛЬНОМУ УПРАВЛІННІ

Світовий досвід показує, що в число головних чинників, які визначають стійкі позиції підприємства на ринку, а також забезпечують його розвиток, входять наступні:

- постійне вдосконалення та оновлення продукції;
- розширення асортименту;
- вдосконалення методів реалізації.

Виходячи з цього, на перше місце виходять чинники інноваційного розвитку. Інноваційні проєкти і програми їх реалізації складають істотну частину господарського механізму управління науково-технічним розвитком країни.

Відомі вчені Б. Твісс, І. Шумпетер трактують поняття «інновація» в залежності від об'єкта або суб'єкта дослідження. Наприклад, Б. Твісс визначає інновацію як процес, у якому винахід чи ідея здобуває економічний зміст [1, с.22]. І. Шумпетер трактує інновацію як нову науково-організаційну комбінацію виробничих факторів, мотивовану підприємницьким духом [2, с. 42].

Закон України „Про інноваційну діяльність” від 04.07 2002 р. визначає інновації як новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентноздатні технології, продукцію або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного чи іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери [3].

Система програм і проєктів здійснюється в науковій та інноваційній сферах. Інноваційні проєкти є складовою управління науково-технічним розвитком країни та елементом державної економічної політики.

Поняття «інноваційний проєкт» розглядається як форма цільового управління інноваційною діяльністю, процес здійснення інновацій для забезпечення соціально-економічного розвитку як країни, так і окремої території або регіону.

Як форма цільового управління інноваційною діяльністю проєкт являє собою складну систему взаємообумовлених і взаємопов'язаних по ресурсах, термінах та виконавцях заходів, спрямованих на досягнення конкретних цілей і задач по пріоритетних напрямках розвитку науки і техніки. Як процес здійснення інновацій – це сукупність здійснюваних у визначеній послідовності наукових, технологічних, виробничих, організаційних, фінансових та комерційних заходів, що призводять до інновацій.

З огляду на зазначені аспекти поняття, автор надає наступне визначення інноваційного проєкту. Інноваційний проєкт – це ієрархічна система цілей науково-дослідного, організаційного, виробничого, фінансового, комерційного характеру та робіт з